

پیچیده‌ترین معماری کشف نشده 11 سپتامبر چه بود

همزمان با تخریب برج‌های دوقلو در 11 سپتامبر 2001، ساختمان بسیار بلند دیگری نیز بدون هیچ برخوردی فرو ریخت که علت آن با وجود گذشت 10 سال همچنان در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است.

11 سپتامبر؛ فریبی که جهان را تغییر داد

پیچیده‌ترین معماری کشف نشده 11 سپتامبر چه بود

همزمان با تخریب برج‌های دوقلو در 11 سپتامبر 2001، ساختمان بسیار بلند دیگری نیز بدون هیچ برخوردی فرو ریخت که علت آن با وجود گذشت 10 سال همچنان در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است.

به گزارش فارس، مدت کوتاهی پس از انفجار مرکز تجارت جهانی و فرو ریختن برج‌های دوقلو، یک ساختمان دیگر که ارتفاعش یک سوم برج‌های دوقلو بود نیز فرو ریخت. هیچ هواپیمایی به آن اثابت نکرده بود، تمام شواهد حاکی از تخریب کنترل شده این ساختمان بود. "گرگ رابرتز"، "دیوید چندلر" و "ریچارد گیج" از اعضای انجمن ملی حرفه‌ای معماران آمریکا، در مقاله‌ای با عنوان "انفجار ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی از داخل: سلاحی که از 11 سپتامبر 2001 تاکنون سرد نشده است" در پایگاه تحلیلی "اینفووارز" به بررسی حوادث 11 سپتامبر پرداخته و موضوع تخریب کنترل شده ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی را مورد بررسی قرار دادند.

*سومین تخریب سازه‌ای بزرگ تاریخ در 11 سپتامبر 2001 به دور از پوشش رسانه‌ای

هر چند که در آن زمان رسانه‌ها به آن توجهی نکردند، اما سومین تخریب سازه‌ای بزرگ تاریخ معاصر نیز در 11 سپتامبر 2001 اتفاق افتاد. ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی یک ساختمان اداری بلند با سازه‌ای فولادی و ضدحریق با 47 طبقه بود که در فاصله‌ای به اندازه طول یک زمین فوتبال در کنار برج شمالی مرکز تجارت جهانی واقع شده بود. برخلاف دو عموزاده بلندتر وی هیچ هواپیمایی به آن برخورد نکرد، اما ناگهان این ساختمان فرو ریخت که تمام شواهد از تخریب انفجاری کنترل شده در این ساختمان حکایت دارد.

بررسی دقیق این شواهد نشان می‌دهد که چرا بیش از یک هزار و 200 نفر از معماران و مهندسين خواستار تحقیقات جدید و گسترده در رابطه با جنایات 11 سپتامبر و بدو این مورد خاص هستند که مسلماً با اظهارات رسمی در تناقض است. شواهد مورد بحث در این مقاله بوسیله موسسه ملی استاندارد و فناوری که آخرین آژانس فدرال موظف برای تحقیق و توضیح در خصوص چگونگی تخریب بی‌سابقه برج‌های مرکز تجارت جهانی بوده است نادیده گرفته شده، به خوبی بررسی نشده و یا عمداً از آن‌ها صرف‌نظر شده است.

* تخریب کامل و ناگهانی، تنها به دنبال چند آتش سوزی کوچک

این مقاله در ادامه با مشکوک خواندن این حادثه می‌نویسد: اگرچه هیچ هواپیمایی به ساختمان شماره 7 اثابت نکرده بود، و تنها چند آتش‌سوزی کوچک در طبقات دهم به چشم می‌خورد، اما این ساختمان ناگهان بطور منظم و متقارن در ساعت 5:20 بعدازظهر بطور کامل تخریب شد. طبق اظهارات رسمی موسسه ملی استاندارد و فناوری، ساختمان شماره 7 بر اثر "آتش سوزی عادی دفاتر" که در ساختمان‌های مرتفع موجب "پدیده جدیدی" بنام تخریب به علت انبساط حرارتی تیرآهن‌های سازه شده و فروپاشی ده طبقه را در پی داشته تخریب شده است. نهایتاً این پدیده باعث شکست ستون شماره 79 و متعاقب آن در عرض چند ثانیه بقیه ستون‌ها شده است.

برخی از ناظران بر این باورند که شاید سوخت دیزل موجود در انبار موجب ایجاد آتش سوزی شدید و آن تخریب شده باشد. در حالیکه موسسه ملی استاندارد و فناوری رسماً اعلام کرده است که سوخت دیزل عملاً نقشی در آتش سوزی نداشته است. موسسه ملی استاندارد و فناوری همچنین اعلام کرده است که آوار فرو ریخته از برج شمالی نیز علیرغم ایجاد آتش سوزی نقشی در تخریب نداشته است. آنچه که مهندسين ارشد موسسه ملی استاندارد و فناوری در گزارش نهایی خود آن را توضیح نداده و یا حتی به آن اشاره‌ای نکرده‌اند، وجود ویژگی‌های ناشی از تخریب کنترل شده در ساختمان توسط مواد منفجره می‌باشد.

* تخریب ساختمان شماره 7 به روشی غیرقابل تشخیص

در نهایت پس از طرح یک سری از نکات مبهم و سوال برانگیز در خصوص ساختمان شماره 7 توسط گروه حقیقت یاب AE911، مهندسين ارشد موسسه ملی استاندارد و فناوری به برخی حقایق در مورد تخریب ساختمان اذعان نمودند. در حالیکه تمام شواهد و قرائن حاکی از تخریب سازه‌ای ساختمان شماره 7 است، موسسه ملی استاندارد و فناوری همچنان بررسی فرضیه تخریب انفجاری ساختمان را رد می‌کند. تخریب ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی تنها یک انفجار تخریبی متداول بوده است، اما به روشی انجام

شده است که قابل تشخیص نباشد.

طبق مستندات فیلم‌های ویدئویی در عرض 2 ثانیه در حدود 33 متر تقریباً معادل هشت طبقه از ساختمان شماره 7 فرو ریخته است. موسسه ملی استاندارد و فناوری در پیش نویس گزارش منتشر شده خود در آگوست 2008 فرو ریختن ساختمان را رد کرد. در جلسه توجیهی فنی، بازرس ارشد موسسه ملی استاندارد و فناوری، دکتر "شیام سندر" چنین گفت: "زمان سقوط آزاد سازه را وقتی می‌توانیم مطرح کنیم که اجزای زیرین سازه ساختمان را نادیده بگیریم." او ادعا کرد که زمان تخریب ساختمان 40 درصد بیشتر از زمان تخریب در اثر سقوط آزاد می‌باشد. که البته با توجه به مقاومت سازه در تخریب چندان غیر عادی نیست. در عین حال تخریب بصورت منظم بوده و همه چیز در یک زمان اتفاق نمی‌افتد.

*تخریب عمدی و غیرقابل انکار ساختمان شماره 7

با این حال، نتایج حاصله از تجزیه و تحلیل‌های استاد فیزیک "دیوید چندلر" که از فیلم‌های شبکه‌های تلویزیونی برای اندازه‌گیری و ثبت شتاب ساختمان در زمان سقوط استفاده کرده بود، نشان داد که با توجه به زمان، تخریب ساختمان در اثر سقوط آزاد غیر قابل انکار است. او علناً ادعای موسسه ملی استاندارد و فناوری را در یک جلسه توجیهی فنی به چالش کشید. وی همراه با چندین نفر دیگر رسماً خواستار اصلاحات در پاسخگویی عمومی در این خصوص شد.

به همین دلیل موسسه ملی استاندارد و فناوری در گزارش نهایی خود در خصوص رد امکان تخریب سازه در اثر سقوط آزاد تجدید نظر کرد. با این حال توضیحات آنها در این خصوص کاملاً گنگ بوده و قادر به انطباق این فرضیه با فرضیه تخریب در اثر تشدید آتش سوزی نیست. برای اینکه تخریب به صورت عمودی اتفاق بیافتد، باید در تمام هشت طبقه مذکور شبکه ای وسیع از ستونها و تیرکهای فلزی از هم گسسته و در هر ثانیه بیش از 400 اتصال فلزی سازه از هم جدا شوند. این کار باید قبل از مرحله سقوط انجام شود و نه همزمان با آن، زیرا هیچ شیء در حال سقوطی در مسیر خود نمی‌تواند چنین نیرویی را بدون کاهش سرعت سقوط خود اعمال نماید. با وجود پذیرش واقعیت سقوط آزاد از جانب موسسه ملی استاندارد و فناوری و گفته‌های سندر در این مورد فرضیه آتش‌سوزی، عدم مقاومت ستون مذکور و تخریب تدریجی سازه همچنان پابرجاست. علاوه بر این، در پی آنچه که تلاش برای کتمان این واقعیت و تغییر موضع در قبال آن به نظر می‌رسد این مسئله از گزارش نهایی حذف شد.

*تخریب یکنواخت یک سازه 40000 تنی چگونه ممکن است؟

برخلاف انتظار مقاومتی که باید یک سازه آهنی 40 هزار تنی در مقابل تخریب نشان دهد ساختمان شماره 7 بصورت یکنواخت و کاملاً متقارن فرو ریخت. طبق اظهارات "کمال عبید" مهندس سازه این کار مستلزم یک زمانبندی دقیق و طراحی شده در تخریب ستون‌های خاصی در سازه می‌باشد که بوسیله یک آتش سوزی اداری امکان پذیر نیست. تنها یک عملیات انفجاری دقیق مهندسی می‌تواند یک آسمان‌خراش را بر روی پایه‌های خود تخریب نماید. شرکت‌های تخریب با هزینه‌های سنگین این عملیات‌های تخریبی را انجام می‌دهند و فقط تعداد کمی از آن‌ها نیز قادر به تخریب سازه‌هایی این چنین مرتفع هستند. همچنین این تخریب بصورت کامل انجام شده است. این سازه چنان مستحکم ساخته شده بود که در صورت نیاز به فضای مرتفع‌تر امکان ادغام طبقات نیز در آن لحاظ شده بود. با این حال در عرض چند ثانیه با انقطاع کامل اتصالات مقاوم در برابر خمش طراحی شده در سازه این ساختمان 47 طبقه به آواری به ارتفاع 4 طبقه تبدیل شد. آتش سوزی قادر به چنین کاری نیست و هرگز نمی‌تواند چنین تخریبی را به بار آورد.

*عدم افشای مدارک و شواهد توسط موسسه ملی استاندارد و فناوری

اگر مقامات همه مدارک مربوطه را بررسی کرده و یک توضیح سطحی منسجم نیز در این زمینه ارائه می‌کردند، نتایجی غیر از این ایده‌های سرگرم کننده از آن‌ها حاصل نمی‌شد: (1) احتمالاً آتش‌سوزی کاری کرده است که قبلاً هیچ‌گاه انجام نداده است، (2) احتمالاً سازه فولاد مدرن کاری کرده است که قبلاً هیچ‌گاه انجام نداده است، و (3) همه این‌ها فقط به طور اتفاقی در روزی اتفاق افتاده است که تروریست‌ها کاری کرده‌اند که قبلاً نکرده بودند. تاکنون مقامات رسمی هنوز تمام شواهد و مدارک مربوطه را بررسی ننموده و هیچ توضیح منسجمی نیز ارائه نداده‌اند. حلقه گم شده شواهد این اتفاق کجاست؟

قبل از بررسی‌های موسسه ملی استاندارد و فناوری، دفتر مدیریت بحران فدرال تحقیقات اولیه‌ای را انجام داده و گزارش ارزیابی عملکرد ساختمان را تهیه کرده بود. در پیوست C از آن گزارش، دفتر مدیریت بحران فدرال تجزیه و تحلیلی را از دو نمونه فولاد، یکی از ساختمان شماره 7 و دیگری از برج‌های 1 و 2 را ارائه داده بود. "در نمونه مربوط به ساختمان شماره 7 شواهد حاکی از خوردگی سریع فلز در اثر درجه حرارت بالا و اکسیداسیون سریع فلز ذوب شده وجود دارد."

*پیچیده‌ترین معمای کشف نشده 11 سپتامبر

"مایع مخلوطی حاوی آهن، اکسیژن و سولفور در اثر خوردگی گرم در سطح فولاد تشکیل شده است." ... "توضیح روشنی برای منبع سولفور وجود ندارد." نیویورک تایمز این موضوع را شاید پیچیده‌ترین معمای کشف نشده تحقیقات نامید. موسسه ملی استاندارد و فناوری در خصوص معمای بیان شده توسط دفتر مدیریت بحران فدرال هیچ توضیحی نداشت و در گزارش نهایی خود اشاره‌ای به آن نکرده بود.

نه سوخت جت و نه آتش‌سوزی اداری هیچ‌کدام نمی‌توانند حرارتی نزدیک به دمای نقطه ذوب فولاد تولید کنند، که از نقطه تبخیر آن بسیار پایین‌تر است، حتی اگر بخاطر وجود سولفور آزاد در محیط این دما کاهش یافته باشد. بنابراین چه چیزی می‌تواند باعث بروز این خوردگی فلز در یک چنین دمایی شده باشد؟

ترمایت مخلوطی از پودر اکسید آهن و عنصر آلومینیوم است که در هنگام اشتعال به شدت واکنش داده و دمایی معادل 4000 تا 4500 درجه فارنهایت ایجاد می‌کند، که بسیار بیشتر از نقطه ذوب آهن در دمای 2800 درجه فارنهایت می‌باشد و تحت این شرایط اکسید آلومینیوم و آهن مذاب بدست می‌آید. وقتی سولفور آزاد به مخلوط فوق اضافه شود، آهن در دمای پایین‌تری ذوب می‌شود. ترمایت پس از اضافه شدن سولفور به آن ترمیت نامیده می‌شود. فولاد سازه نیز در تماس با ترمایت در دمای کمتری ذوب می‌شود. بر خلاف آنچه موسسه ملی استاندارد و فناوری و دیگران ادعا کرده‌اند، سولفور موجود در گچ دیوارها که عملاً از لحاظ شیمیایی خنثی می‌باشد نمی‌توانسته در این واکنش دخیل بوده باشد.

* ابهامات مطرح درباره تخریب ساختمان شماره 7

سازمان زمین‌شناسی آمریکا و ناسا از آوار مرکز تجارت جهانی برای تعیین نقاط داغ تصویربرداری حرارتی نمودند و گرم‌ترین نقاط دمایی معادل 1400 درجه فارنهایت داشته است. که این دما بیشتر از دمای یک آتش‌سوزی اداری می‌باشد و همچنین پس از فرو ریختن ساختمان شماره 7 هیچ‌گونه حریقی در سطح آوار وجود نداشت.

تعیین دمای سطح آوار نیز حاکی از دمای بالا در لایه‌های زیرین بود، که این دما با وجود استفاده از میلیون‌ها گالن آب برای سرد کردن آن، هفته‌های متوالی ادامه داشت. حجم آب آن‌قدر زیاد بود که یکی از کارگران آن را یک دریاچه بزرگ توصیف می‌کند. به علت اکسیژنی که در سطح ترمایت وجود دارد این ماده در زیر آب هم می‌تواند بسوزد.

فرو ریختن ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی یکی از بدترین شکست‌های سازه‌ای در تاریخ معاصر بوده است. اظهارات رسمی حاکی از تضعیف سازه بوسیله آتش‌سوزی و فروپاشی آن در اثر وزن خود سازه می‌باشد. شواهد بسیاری نیز موجود است که در گزارش نهایی موسسه ملی استاندارد و فناوری از قلم افتاده است. این شواهد حاکی از یک تخریب انفجاری کنترل شده است.

اگر ساختمان شماره 7 مرکز تجارت جهانی عمداً پایین آورده شده باشد، به مثابه سلاحی است که هنوز سرد نشده و تحقیقات بیشتری در این زمینه باید صورت پذیرد. تروریست‌ها چه کسانی بودند که به ساختمانی با یک چنین امنیت بالایی که بخش‌هایی از آن در اختیار اف بی آی، سازمان سیا، پنتاگون، سازمان خدمات درآمد داخلی و کمیسیون اوراق بهادار و بورس می‌باشد دسترسی داشته و از فن‌آوری تخریب آن آگاه بوده‌اند؟

نویسندگان این مقاله در پایان تأکید کردند: درحال حاضر 1200 معمار و مهندس برای کشف حقیقت در مورد 11 سپتامبر بر روی داده‌های علمی قانونی، مدارک، شواهد عینی و تصاویر ویدئویی کار می‌کنند. ما هیچ حدس و گمانی در مورد اینکه چه کسانی و چگونه این کار را انجام داده و از اتهام آن در رفته‌اند نداریم. تخریب برج‌های دوقلو باید با توجه به مدارک موجود در مورد ساختمان شماره 7 مجدداً مورد بررسی قرار بگیرد. ما خواستار تحقیقات مستقل با امکان دادرسی قانونی در مورد تخریب آسمان‌خراش‌های مرکز تجارت جهانی هستیم.